

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE
privind restituirea recursului

în cauza civilă

Inspectoratul General al Poliției vs. Slutu Ion

cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea
profesională inițială,

împotriva încheierii din 12 ianuarie 2026 a Curții de Apel Nord,

*(Dosarul nr. 2r-132/26
Nr. PIGD 2-25032104-01-2r-15042026)*

Cererea de recurs restituită în conformitate cu art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, din motiv că a fost depusă în afara termenului legal, iar instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Telenești, jud. G. Ciobanu

Instanța de apel: Curtea de Apel Nord, jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii

08 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, recursul declarat de către Slutu Ion, reprezentat de avocatul Serghei Rusu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 martie 2025, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Slutu Ion cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială.
2. Prin hotărârea din 23 iunie 2025 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, s-a admis acțiunea.
3. La 17 decembrie 2025, Slutu Ion, reprezentat de avocatul Serghei Rusu, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 23 iunie 2025 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești.
4. Prin încheierea din 12 ianuarie 2026 a Curții de Apel Nord, s-a respins cererea de repunere în termen a apelului declarat de avocatul Rusu Serghei în interesele lui Slutu Ion și s-a restituit cererea de apel declarată de avocatul Rusu Serghei în interesele lui Slutu Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 23 iunie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Slutu Ion privind încasarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială și a cheltuielilor de judecată, ca fiind tardivă.
5. La 19 ianuarie 2026, ora 08:33, încheierea din 12 ianuarie 2026 a Curții de Apel Nord, i-a fost comunicată avocatului Serghei Rusu prin intermediul poștei electronice, la adresa de e-mail indicată în mandatul avocațial și în cererea de apel (nemotivată).
6. La 13 martie 2026, Slutu Ion, reprezentat de avocatul Serghei Rusu, a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 12 ianuarie 2026 a Curții de Apel Nord, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea acestuia și casarea încheierii contestate.
7. În susținerea cererii de recurs s-a menționat că, scrisoarea electronică însoțită de încheierea din 12 ianuarie 2026 a Curții de Apel Nord a fost redirecționată automat în secțiunea mesajelor „spam”, motiv pentru care recurentul nu a cunoscut despre aceasta și la caz nu există o dovadă a comunicării actului judecătoresc mai devreme decât la 12

februarie 2026, când a făcut cunoștință cu încheierea de pe pagina web a instanței.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

8. Art. 10 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

(2) Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

(3) Sancțiunile procedurale vizează atît actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cît și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.”

9. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

10. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

11. Art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpa reprezentantului este echivalentă culpei părții.”

12. Art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

13. Art. 105 alin. (1¹), (5) din Codul de procedură civilă:

„(1¹) Citația sau înștiințarea se expediază autorităților publice, persoanelor juridice de drept privat și avocaților prin intermediul Programului integrat de

gestionare a dosarelor sau prin orice mijloc de comunicare ce asigură transmiterea și confirmarea primirii acestor acte. La solicitarea persoanelor fizice, citația sau înștiințarea poate fi transmisă acestora prin mijloace de comunicare ce asigură transmiterea și confirmarea primirii acestor acte sau prin poșta electronică în cadrul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

(5) Citația sau înștiințarea adresată persoanei fizice se înmânează personal contra semnătură pe cotor. Citația sau înștiințarea adresată unei organizații se înmânează persoanei cu funcție de răspundere respective contra semnătură pe cotor sau, în cazul absenței acesteia, se înmânează în același mod unui alt angajat, considerându-se recepționată de organizație. Dacă părțile și alți participanți la proces sînt reprezentați de avocați, citațiile și înștiințările se expediază la sediul avocaților, recepționarea înlăturînd orice viciu de citare a participanților. Citațiile și înștiințările expediate reprezentanților la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor se consideră recepționate de către părți și alți participanți la proces.”

14. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

15. Art. 111 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

(2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.

(3) Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.”

16. Art. 112 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă:

„(3) Actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit pînă la ora 24 a ultimei zile din termen. Dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele bănești au fost predate la oficiul poștal sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicație înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen.

(4) Dacă actul de procedură trebuie efectuat nemijlocit în instanța judecătorească ori în o altă organizație, termenul se consideră expirat la ora care încheie programul lor sau la care încetează operațiunile respective.”

17. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

18. Art. 116 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

19. Art. 424 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.

(3) Încheierile Curții Supreme de Justiție nu se supun niciunei căi de atac.”

20. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

21. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

22. Art. 426¹ alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă:

a) cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

(2) Recursul împotriva încheierii judecătorești se restituie în baza a cel puțin unuia din temeiurile prevăzute la alin.(1), printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac.”

23. Art. 22 alin. (1), (3), (4) lit. c) și alin. (5) din Codul civil:

„(1) Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic.

(3) Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat.

(4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar:

c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar.

(5) Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi.”

24. Art. 48 alin. (1) și (2) al Legii nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere:

„(1) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, moment al expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional care nu este controlat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic.

(2) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar. În cazul în care destinatarul documentului electronic nu a indicat sistemul informațional respectiv, documentul electronic se consideră recepționat din momentul intrării acestuia în sistemul informațional al destinatarului, iar în cazul în care destinatarul nu dispune de un asemenea sistem – din momentul extragerii de către destinatar a documentului electronic din sistemul informațional prin care a fost transmis.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Studiind cererea de recurs depusă de Slutu Ion, reprezentat de avocatul Serghei Rusu, împotriva încheierii din 12 ianuarie 2026 a Curții de Apel Nord, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că aceasta este depusă în afara termenului legal, iar cererea de repunere în termen este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, motive pentru care cererea de recurs urmează a fi restituită, din următoarele motive.
26. Din sensul art. 425 din Codul de procedură civilă rezultă că, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii. Această normă instituie un termen de decădere, în interiorul căruia partea interesată poate ataca încheierile instanțelor judecătorești prin intermediul recursului. Norma stabilește că momentul de început al curgerii acestui termen este data comunicării încheierii către parte.
27. La caz, încheierea din 12 ianuarie 2026 a Curții de Apel Nord, i-a fost comunicată avocatului Serghei Rusu, care acționează în interesele lui Slutu Ion, la 19 ianuarie 2026, ora 08:33, prin intermediul poștei electronice, la adresa de e-mail indicată în mandatul avocațial și în cererea de apel (nemotivată).
28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, avocatul Serghei Rusu a confirmat că scrisoarea electronică respectivă a intrat în cutia poștală a acestuia la data și ora indicată, însă a invocat faptul că aceasta a fost redirecționată automat în secțiunea mesajelor

„spam”, motiv pentru care recurentul nu a cunoscut despre aceasta și la caz nu există o dovadă a comunicării actului judecătoresc mai devreme decât la 12 februarie 2026, când a făcut cunoștință cu încheierea de pe pagina web a instanței.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că, avocatul recurentului a indicat expres adresa de e-mail respectivă pentru o comunicare eficientă. Mai mult decât atât, adresa de e-mail al avocatului Serghei Rusu este gestionată de către acesta.
30. Astfel, conform obligațiilor sale procesuale, Slutu Ion și avocatul Serghei Rusu au avut o datorie de diligență în gestionarea comunicării electronice, care include *inter alia* verificarea poștei electronice. O eventuală ignorare a verificării poștei electronice nu poate justifica lipsa de cunoștință, mai ales că prin prisma art. 100 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, metoda principală de comunicare a actelor din partea instanței de judecată este poșta electronică.
31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție evidențiază că, mesajele venite de la instanțele de judecată ar trebui tratate cu o atenție specială și, din acest considerent, Slutu Ion și avocatul Serghei Rusu, trebuia să i-a măsuri rezonabile pentru a se asigura că nu ratează mesaje importante din poșta electronică.
32. În aceste împrejurări Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, încheierea din 12 ianuarie 2026 a Curții de Apel Nord i-a fost comunicată avocatului Serghei Rusu, care acționează în interesele lui Slutu Ion, în conformitate cu dispozițiile art. 100 alin. (1) și art. 105 alin. (5) din Codul de procedură civilă, la 19 ianuarie 2026, ora 08:33, nefiind necesară o confirmare expresă a recepționării mesajului, or momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar, inclusiv în compartimentul „spam”.
33. Respectiv, termenul-limită de 15 zile pentru depunerea recursului împotriva încheierii din 12 ianuarie 2026 a Curții de Apel Nord, în conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, a început a curge din data de 20 ianuarie 2026, ziua imediat următoare datei comunicării încheierii, care a expirat la 03 februarie 2026, ora 24:00.
34. Însă, în pofida acestui fapt, Slutu Ion, reprezentat de avocatul Serghei Rusu a depus cererea de recurs abia la 13 martie 2026, adică după expirarea termenului legal prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă.
35. Corespunzător, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că, recurentul și/sau avocatul acestuia nu au invocat motive

temeinice care ar putea justifica depășirea termenului legal și necesitatea repunerii în termenul de declarare a recursului.

36. În aceste circumstanțe sunt incidente dispozițiile art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora instanța restituie recursul împotriva încheierii dacă acesta a fost depus în afara termenului legal, iar instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.
37. Prin urmare, recursul urmează a fi restituit ca tardiv, fără a mai fi analizate celelalte aspecte invocate de recurentă.
38. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007, Pîrnău ș.a. vs. Republica Moldova din 31 ianuarie 2012 și SA „Universul” vs. Republica Moldova din 10 iulie 2012).
39. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, Slutu Ion a declarat recurs cu omiterea termenului prevăzut la art. 425 din Codul de procedură civilă, iar instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a restitui recursul declarat ca fiind tardiv, circumstanță ce împiedică examinarea lui în fond.
40. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 116, 269-270, art. 426¹ alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge cererea privind repunerea în termenul de declarare a recursului.

Restituie cererea de recurs depusă de Slutu Ion, reprezentat de avocatul Serghei Rusu, împotriva încheierii din 12 ianuarie 2026 a Curții de Apel Nord, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Slutu Ion cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Munteanu